1894. XXIV. évfolyam **9.** szám. Kedd, január **23.**

Előfizetési árak:
Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kurczaparti-utcza 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési pénzek és hirdetések is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetéseket
és nyilt-téri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számit.

Egyes példányok
kaphatók lapunk nyomdájában valamint Stark Nándor és Szigethy Z. könyv- és papirkereskedésében.
Kéziratok nem adatnak vissza

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Felelős-szerkesztő és kiadótulajdonos:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink utján,
kik az előfizetési pénzek beszedésével is meg vannak bizva.

A sült galamb.

— Az állandó hid. —

Az a régi közóhajtás, hogy a Tiszán Szentes és Csongrád között állandó hid épittessék, tudvalevőleg közel jutott a megvalósuláshoz akkor, amikor a kormány tervbe vette a Bajától Félegyházán, Csongrádon, Szentesen, Szarvason át vezetendő nagy alföldi müut létesitését.

Mindjárt fölismervén ennek a tervnek reánk nézve nagy horderejét, hivatásunkhoz képest nem mulasztottuk el erélyesen sarkalni a vármegyei hatóságot, hogy inditson kiterjedt akcziót az eszme érdekében: annál inkább, mert Szeged és H.-M.-Vásárhely — mely városok ebben a kérdésben vetélytársaink — közös erővel buzgólkodnak azon, hogy a müut az ő határukon vezettessék keresztül; és annál inkább, mivel reánk nézve a dolog hasonlithatlanul fontosabb, mint bármelyik más városra, a mennyiben a müuttal kapcsolatban megkapjuk az állandó hidat is, ennek pedig természetes következménye lesz, hogy vasuthálózatunkat a csongrád-szentes-orosházi összeköttetés által kiegészithetjük.

A vármegyei hatóság azonban keleti fatálizmussal összedugta a kezét, s mindössze egy fölterjesztés megtételére szoritkozott. Persze, itt nem forogtak fenn hatalmi érdekek; sem uradalmi érdekek; és nem arról volt szó, hogy a tápéi kerület községeiből mikép lehet kiszoritani az ellenzék vezéreit; Csongrádvármegye hatóságának pedig tudvalevőleg összes tevékenységét az efféle politikai virtuskodás szokta abszorbeálni.

Tehát a nagy alföldi müut és az állandó tiszai hid fontos kérdését a sorsára bizták, s megirván egy szimpla fölterjesztést, könnyüvérüen várták a — sült galambot.

És — csodák-csodája — a sült galamb csakugyan itt röpköd körülöttünk. Nem ugyan a vármegyei hatóság szép szemei, hanem a — hadügyminiszter kedvéért, lévén az alföldi müutnak és a szentesi állandó hidnak kiépitése fontos strategiai érdek.

A kereskedelmi miniszter most leiratot intézett a vármegyéhez, a melyben arra utalván, hogy a böldi révnél eszközölt talajfurások szerint ezen a helyen nagyon mélyen kellene a hid fundamentumát lerakni, ami a hidépitési költségeket tetemesen növelné, utasitja a vármegyei hatóságot, hogy a böldi rév fölött és alatt sürgősen tétessen talajfurásokat, hogy igy megállapitható legyen, melyik ponton legalkalmasabb a talaj a hidépitésre.

A buzgóság, melyet ebben a dologban a kormány kifejt, arra vall, hogy illetékes helyen immár eldöntött kérdésnek tekintik a nagy alföldi müutnak és a szentesi állandó hidnak a közel jövőben való kiépitését.

A helyzet ilyetén kedvező alakulásában bármily ártatlan legyen a vármegyei hatóság, s habár valóságos sült galamb gyanánt kapjuk is a szóbanforgó nagy alkotást, őszinte örömmel kell azt üdvözölnünk, mert ezzel közlekedési viszonyaink kiszámithatatlan mértékben javulnak, s közgazdasági életünk előre nem is képzelt lendületet nyer.

A vármegyei hatóságot azonban komolyan intjük, hogy most már több buzgósággal karolja föl ezt a fontos ügyet; siessen eleget tenni a kormány kivánságának, s addig verje a vasat, a mig meleg; mert minden percz drága, és a sült galamb várás kényelmes politikájának tovább folytatása valóságos bűn volna a k ö z é r d e k ellen!

A vármegyei uthálózat fejlesztése. A közigazgatási bizottság legutóbbi üléséről szóló tudósitásunkban, az alispán előterjesztése nyomán fölemlitettük, hogy az a bizottság, melyet a törvényhatósági közgyűlés a vármegyei uthálózat kiépitésére vonatkozó javaslattétel végett küldött ki, f. hó 15-én fog ülést tartani.

Össze is ült 15-én a bizottság, és tanácskozás alá vette a kereskedelmi miniszternek azt a — lapunkban már ismertetett — rendeletét, melylyel fölhivta a törvényhatóságot, hogy hagyja ki a vármegyei uthálózatból a kihagyhatókat, és vegye fontolóra, nem volna-é czélszerű a vármegyei közutak kiépitésére egy nagyobb kölcsönt felvenni, s annak törlesztése czéljából az utadót a vármegyében fölemelni?

A bizottság abban állapodott meg, hogy a vármegyei uthálózatból nem javasol kihagyni egyetlen utat sem, mert ezzel csak a községek terhe szaporittatnék. Az utadó fölemelését szintén nem ajánlja, mivel az adózók válla már ugy is roskadozik a mindenféle közterhek roppant sulya alatt.

Ezt az álláspontot, indokainál fogva, a magunk részéről is föltétlenül helyeseljük és elfogadjuk.

A vármegyei uthálózat kiépitése czéljából a bizotság egy 600 ezer forintos kölcsön felvételét javasolja, melynek tőkekamat törlesztését az évenként mintegy 30 ezer forintot tevő utadóból fedezné a vármegye.

Ebből a 600 ezer forintból, a bizotság javaslata szerint, a következő vármegyei utak lennének — koczkakővel — kiépitendők:

1. A szegvári vasutállomástól, a kórógy-hidon át, a szegvári ujfalu széléig, 2814 meter.
2. Mindszenten a temetőtől a tiszai kompjáróig 2254 meter.
3. Kisteleken a községházától a vasutállomásig 1684 meter.
4. Horgoson a községházától a vasutállomásig 668 meter.
5. A mindszent-kisteleki utnak Mindszenttől a Baksimajorig terjedő része 5175 meter.
6. Tápén a községházától a szegedi határig 1900 meter.
7. A szentes-aradi utnak a kórógyi csárdáig terjedő része 10,000 meter.
8. A szentes-vásárhelyi utnak a derekegyházi ut elágázásáig terjedő része.
9. Szentesen a piacztértől a hengermalom részvénytársaság gőzmalmáig terjedő utszakasz.
10. A szeged-nagyváradi utnak a vármegye területére — az algyői határba — eső része.

A bizottsági javaslat által kontemplált kölcsönfelvételt elvileg elfogadhatónak tartjuk ugyan, de nem vagyunk barátai annak, hogy oly nagy összeg vétessék föl, melynek annunitása az egész utadót fölemészti. Ha ezzel közlekedési hálózatunk minden irányban kiépithető lenne, nem haboznánk a 600 ezer forint felvételétől. Ámde fontolóra kell vennünk, hogy a fentebb elsorolt utszakaszok kiépitése által még korántse lesz elég téve minden igénynek; aztán meg vasuthálózatunk tovább fejlesztése is áldozatot követel még a vármegyétől — igy például a közel jövőben napirendre kerülő csongrád-orosházi vasut — nem volna tehát észszerű kezünket annyira megkötni, hogy a később jelentkező igényeknek abszolute ne tehessünk eleget.

Mi abban a véleményben vagyunk, hogy egyelőre kisebb kölcsönnel is beérhetjük; annál inkább, mivel a bizottság által kiépitendőknek jelzett utszakaszok közül — bár elismerjük, hogy valamennyinek kiépitése kivánatos — vannak olyanok, melyek az adott viszonyok között egyelőre mellőzhetők, valamint kétségkivül vannak oly utszakaszok is, melyek a bizottság javaslatában nem foglaltatnak, holott kiépitésük sürgős szükséget képez.

Mielőtt tehát a fölveendő kölcsön mennyiségére nézve végleges megállapodásra jutnánk, körültekintő gondossággal meg kell állapitanunk, hogy melyek azok az utszakaszok, amelyeknek kiépitése e l o d á z h a t a t l a n.

Ha majd ezzel a kérdéssel teljesen tisztában leszünk, és legalább hozzávetőleg tudni fogjuk, hogy mennyi költséget igényel az elodázhatatlan épitkezés, csak akkor határozhatjuk meg, hogy mekkora kölcsönt vegyen föl a vármegye?

Nekünk már meg van ugyan a maguk kombinácziója a mellőzhetetlen épitkezésre nézve; mindamellett szivesen fogadnánk, ha az arra hivatottak a vármegye községeiből, előadnák helyi igényeiket, hogy számitásunkat esetleg módosithassus.

Ismételjük tehát, hogy véglegesen most nem foglalunk állást; hanem majd később visszatérünk még erre a fontos kérdésre.

Közigazgatási bölcseség és — zugprókátorság.

Hogy tulajdonképen mit kell érteni az alatt a hires „gyors közigazgatás“ alatt, melyet Somogy vármegyéből importáltak ide, ebbe a mi elárvult és agyonközigazgatott vármegyénkbe — arra élénk világot vet az az eset, melynek épületes története a következő:

Borbás József szentesi lakos megjelent a minap a polgármesteri hivatalban, azzal a kéréssel, hogy a polgármester adjon neki egy ugynevezett „értékbizonyitványt.“ A polgármester figyelmeztette Borbást, hogy bizonyitványokat csak irásbeli kérelemre szolgáltat ki a hatóság; kérelmét tehát irásban terjessze elő. Borbás megnyugodni látszott a nyert válaszban, és eltávozott. Később azonban berontott a polgármesteri hivatalba Mátéffy Kálmán vármegyei aljegyző, és kihivó impertinencziával követelte, hogy Borbás kérelmét vegyék jegyzőkönyvbe, s annak alapján adják ki neki a kért bizonyitványt. A nagyhatalmu aljegyző ugyanazt a választ kapta, amit előbb az ü g y f e l e; s ezt a

választ ismételték előtte akkor is, amikor két tanuval ujból megjelent.

Erre aztán a nevezett vármegyei aljegyző megirta a kérvényt Borbásnak, beadta a polgármesteri hivatalhoz; de egyidejüleg Borbás nevében följelentette az esetet a főispánnak.

Tallián Béla főispán — a nélkül, hogy a polgármestert meghallgatta volna — intézkedett a panasz tárgyában. Máskor, ha egy vármegyei kályhafűtőről van is szó, a főispán ki szokta adni a följelentést a panaszlottnak nyilatkozat végett; hanem most, midőn Szentes város polgármestere ellen irányult a panasz, ő méltósága nem látta szükségét az előleges meghallgatásnak, hanem kategoricze fölhivta az alispánt, hogy utasitsa a polgármestert a Borbás kérelmének jegyzőkönyvbe vételére, és egyuttal intse meg, hogy jövőre ne kivánjon senkitől irásos beadványt, hanem minden szóbeli előterjesztésről vegyen föl jegyzőkönyvet, és annak alapján intézkedjék.

A „gyors közigazgatás" nagy mestere nem gondolta meg, hogy ezzel az abszurd kivánságával lehetetlenné teszi a „gyors közigazgatást"; mert ha a polgármesterhez nem irásos beadványnyal, hanem szóbelileg fordulnak a kérelmezők, akkor a polgármester egész esztendőn át egyetlen ügyet se intézhet el, mert minden idejét a szóbeli kérelmek jegyzőkönyvbe foglalására kell áldoznia; ami pedig aligha szolgálna a közigazgatás gyorsaságának előmozditására.

Szentes város hatósága nem Somogyvármegyében tanulta a közigatás mesterségt, hanem azért még is okszerübb gyakorlatot követett ezekben a dolgokban, mint a milyent a „gyorsan közigazgató" főispán meg akar honositani. Itt ember emlékezete óta ugyanis azt a gyakorlatot követték, hogy a szóbeli kérelmekről vettek ugyan föl jegyzőkönyvet, de csak abban az esetben, ha a kérelmező a beadvány elkészitésére nem volt képes, pennás embertől azonban megkivánták, hogy irá ban terjeszsze elő kérelmét. Hogy ez a föltétlenül helyes és méltányos gyakorlat nagyon sok időpazarlástól megóvta a hatóságot, s a mellett a felekre sem járt semmi hátránynyal, azt bizonyitgatni teljesen fölösleges. A mi már most specziáliter Borbás Józsefet illeti, tőle joggal megkövetelhette a polgármester az irásos beadványt; mert hiszen köztudomásu, hogy Borbás alkapitánya volt Szentes városának, s igy bizonyára maga sem vitatja, hogy kérelmét papirra tenni képes nem volna; az ilyen felekkel szemben pedig példátlau abszurdum azt kivánni, hogy az ő nagyobb kényelmük kedvéért a polgármester álljon be az ő iródeákjuknak.

Ezuttal csak ennyit kivántunk megjegyezni a famózus főispáni rendeletre. Van azonban a dolognak egy másik oldala is.

Arra volnánk ugyanis kiváncsiak, hogy Mátéffy Kálmán vármegyei aljegyző miféle jogczimen ütötte bele az orrát ebbe a dologba? Ügyvéd, közjegyző, vagy a polgármester fölött álló hatósági személy é ő, avagy épen zugprókátor? Mi ugy tudjuk, hogy se nem ügyvéd, se nem közjegyző, se nem fölöttes hatósági személy; s igy minden valószinüség szerint zugprókátori minőségben szerepelt; amit bizonyitani látszik az a tény is — miről személyesen győződtünk meg — hogy Borbás kérvényét a polgármesterhez ő irta, sajátkezűleg. Elvárjuk és megköveteljük tehát a vármegye alispánjától — a ki oly erélyesen eltiltotta a városi tisztviselőket a zugirászattól - hogy szigoruan vegye számon Mátéffy Kálmántól a kotnyeleskedést, és ha kisül, hogy visszatért régi szerelméhez: a zugirászathoz, mutasson példát rajta, inditsa meg ellene a fegyelmi eljárást, mert különben majd lesz rá gondunk, hogy a vármegyei hatóság ne igyék bort, midőn vizet prédikál. Illőnek találnánk egyébiránt, ha a főispán is bele nézne a dologba, nehogy a tussoló apparátus itt is kénytelen végezhesse a szerecsenmosás megszokott munkáját.

Végre pedig a polgármester eljárására is van egy megjegyzésünk. Hibáztatjuk ugyanis azt a tulságos elnézést, melyet a Mátéffy Kálmán konfidencziájával szemben tanusitott. Egyszerüen ki kellett volna dobatni az atyafit. Ez lett volna ebben az esetben a legmegfelelőbb bánásmód.

Országgyűlés.

A képviselőház jan. 20-iki ülésének főbb részén ifj. Abrányi Kornél mentelmi ügyét tárgyalták. A ház tele volt, a karzatok is.

Az elnök bejelenti, hogy Perczel Dezső a napirend előtt szót kér.

Perczel Dezső, aki a vele szemben felhozott gyanusitások ellenében védekezik, kijelenti, hogy soha semmiféle reverzálist nem adott. Hivatkozik Szapáry László grófra s Hortoványira, akik ezt bizonyithatják (Éljenzés jobbról, nagy zaj balról. Komjáthy és Vajay dühösen közbekiáltanak.)

Perczel Dezső: Azt hiszem, egy váddal szemben talán Vajay képviselő ur is enged a védelemnek. Ezután kijelenti, hogy ebben a dologban nem lát mást, mint hajszát a főrendek részéről a képviselők ellen s ha arra vonatkozólag kezeiben lesznek a bizonyitékok, rá fog mutatni az illetőkre s ügyét a mentelmi bizottság elé fogja vinni. (Zajos éljenzés jobbról.)

Ezután Abrányi Kornél mentelmi ügyét tárgyalták.

Krajtsik Ferencz előadó ismerteti az ügyet, s előterjeszti, hogy a bizottság nem látja a mentelmi jog megsértését fennforogni s Ábrányi kiadatását javasolja.

Polónyi Géza mint szemtanu mondja el az esetet s konstatálja, hogy a biró Abrányi magánirodájában fiókját felnyittatta, még magán levelezéseit is kikutatta, megsértette a sajtószabadságot is, tehát inditványt terjeszt elő, hogy az ügyet ujabb megvizsgálás végett adják vissza a mentelmi bizottságnak.

Chorin Ferencz az ellenzék zajos tiltakozása és gunyos kaczagása közt polemizál Polónyival, bizonyitván, hogy a biróság nem a képviselő, hanem a szerkesztő ellen a szerkesztőség helyiségében tartott házkutatást. A biróság eljárása megfelel a törvényeknek. Ajánlja a bizottság jelentésének tudomásul vételét.

Polónyi Géza válaszol Chorinnak, megczáfolva állitásait.

Issekutz Győző konstatálja, hogy az egész ügyben a sajtójog eltiprásával találkozik. Ezt az eljárást csak azért foganatositották, mert egy ellenzéki lap kimutatta, mennyire káros, mennyire helytelen volt a földmivelésügyi miniszterium egész magatartása a takarmánykiviteli tilalom ügyében. Ez a nemzeti érdekek eltiprását jelenti.

Ő nem oszthatja azt a felfogást, hogy a képviselőket rendőri felügyelet alatt kell tartani.

A mentelmi bizottság jelentését el nem fogadja, hanem hozzájárul Polónyi inditványához.

Hódossy Imre: A kérdés az, megsértetett-e Ábrányi Kornél mentelmi joga és engedtessék-e Ábrányi Kornél ellen a bünvádi eljárás meginditása. Ő csupán az első kérdéssel foglalkozik és e tekintetben hozzájárul Polónyi inditványához. Ha oly kivételt rendszeresiteni fogunk, mint amilyeneket a mentelmi bizottság most felállit. akkor az egész mentelmi jog illuzóriussá lesz. (Ugy van!) Ha a biróság ismeretlen tettes ellen indit bünvádi eljárást és parlamenti tag ellen hajtja végre, akkor bizonyára illuzoriussá van téve a mentelmi jog. Gyakorlati példákkal mutatja ki, hogy nem szabad egy képviselő iróasztalát a mentelmi jog megsértése nélkül — feltörni.

Kijátszása volna a mentelmi jognak, ha a mentelmi bizottság álláspontját fogadnák el. A kérdésben egészen szükséges még nehány tanu kihallgatása és ezért hozzá járul Polónyi javaslatához.

Elnök: Tekintettel, hogy még számos szónok van e tárgyhoz felirva, kérem az ügy folytatását hétfőre kitüzetni, most pedig a kereskedelmi miniszter fog válaszolni Ónody Géza képviselő interpellációjára.

Polónyi Géza inditványozza, hogy a hétfői ülés napirendjének első része lenne az Abrányi-ügy, azután pedig a mezőgazdaságról szóló törvényjavaslat tárgyaltassék.

Beterjeszti az állandó bizottság jelentését, mely szerint **Rohonyi** Gyula képviselő mandátuma rendben találtatván Ohó! Ohó!) a harmincznapi idő fentartásával egyelőre igazoltnak jelentetik ki.

Lukács Béla kereskedelmi miniszter válaszol Ónody Gézának a budapesti egyes bank- és váltóházak által sorsjegyekre szervezni szokott alkalmi egyesülések tárgyában.

Ülés vége 8/42 órakor.

Helyi és vegyes hirek.

A király arczképe. A vármegye törvényhatósága, tudvalevőleg, a közgyűlési terem számára megrendelte a király olajfestésü arczképét. Az alispán Vastagh Györgygyel készitette el a képet, 600 frtért. Az arczkép már készen van, le is érkezett a vármegyére, s mint halljuk, ünnepélyes leleplezése z februári közgyülésen megy végbe.

— **Gyűlések a vármegyén.** Közgyűlése lesz a vármegyei törvényhatóságnak — mint halljuk — február hó 13-án. A tárgysorozatot azonban még nem kaptuk meg. Az állandó választmány február 10-én, a közigazgatási bizottság pedig febr. 12-én tart ülést.

— **A lapunk ellen inditott legujabb sajtòperre** nézve egyik elvtársunk levélben figyelmeztet benünket, hogy az tulajdonképen nem egyébb mint egy raffinirozott sakkhuzás, mely arra van irányozva, hogy Cicatriczisz fejéről — legalább pillanatnyilag — elháritsa a második tápéi stikli ódiumát olyan szinben tüntetvén föl a vármegye pennáját, mintha ártatlanul lenne megtámadva. Hát igaza lehet tisztelt barátunknak. Ismerjük már azt a régi taktikát, mely ép akkor vág legártatlanabb arczot, amikor levelesnek érzi magát. De majd lesz rá gondunk, hogy az ártatlanság gubójából a napvilágra hozzuk a — pillét.

— **A pòstai mizeriák** miatt városszerte általános a zugolódás. Tudvalevőleg a közigazgatási bizottság is fölszólalt már, feliratilag sürgetvén a kereskedelmi minisztert, hogy szaporitsa a szentesi póstánál a személyzetet, mert fizikai képtelenség, hogy a mostani csekélyszámu személyzettel kellően ki lehessen elégiteni a közönség jogos igényeit. A fölszólalás azonban még eddig nem vezetett eredményre. Nem ártana ismételten és mindaddig zörgetni az ajtón, mig meg nem nyitttatik. Sőt tovább kellene menni az eddigi szerény kivánságnál, Követelni kellene ugyanis, hogy egy fiók-pósta hivatal szerveztessék nálunk. A szentesi forgalom ugy is elodázhatatlanná teszi a személyzet szaporitást; a helyi viszonyoknál, nevezetesen a város nagy kiterjedésénél fogva pedig kivánatos, hogy például a felsőpárton, a gyógyszertár és az iskolák környékén, hol u város egy jelentékeny részének szellemi központja van — a közönség keze ügyében kapja a póstát. Melegen ajánljuk az eszmét — nem a vármegyei hatóságnak, mert ott hiába kopogtatunk, hanem — a városi hatóságnak figyelmébe.

— **Az első temetkezési egylet** évi rendes közgyűlését f. hó 21 én azaz vasárnap tartotta a ref. egyház tanácstermében. A mult év anyagi eredménye az, hogy az egylet évi bevétele volt 3446 frt 52 kr., kiadása 3203 frt 80 kr., pénztári maradványa 242 frt 72 kr. Az egylet vagyona, mely 5540 frt 37 krt tesz, szaporodott 494 frt 47 krral. Ugyanazon ülésen az egylet tisztviselői és 12 tagból álló igazgató-választmánya is megválasztattak a jelen évre következő eredménnyel: elnökké Kristó Nagy István, alelnökké Onody Károly, jegyzővé Szabó Lajos, pénztárnokká Sajó Sándor. Igazgató választmányi tagok lettek: Kovács Mihály, Szathmáry Pál, Németh Sándor, Kovács Lajos, Borsos Péter, Berczeli Dániel, Bakonyi János, H. Szabó András, Fekete Ferencz, Sulcz András, Vida Szücs Dániel és ifj. Jószai Sándor. Póttagokul beválasztattak: Sárdi Sámuel és Sz. Nagy Kálmán.

— **Nagy a riadalom a kormánypártban** mint egy budapesti táviratunk jelenti. Nem elég az egyházpolitikai kérdések által fölidézett rengeteg zürzavar, még az Ábrányi Kornél mentelmi ügye ls komplikálja a helyzetet. A képviselőház hétfői ülésében Károlyi István gróf, a kormánypárt egyik legtekintélyesebb tagja, kegyetlenül sarokba szoritotta

a saját pártját. Erélyesen követelte ugyanis a gróf, hogy a mentelmi jog szabályozása és a sajtóeljárás tárgyában törvényjavaslat előterjesztésére utasittassék a kormány; s egyszersmind kategoricze kijelentette, hogy az Ábrányi kiadatására irányzott törekvésben politikai üldözést lát, melyet hozzájárulásával soha se fog szentesiteni. Károlyi gróf őszinte nyilatkozata és váratlan támadása roppant konsternácziót, sőt ijedelmet okozott a kormánypártban. A megcsökönyösödött mamelukok fejüket vesztették; látva, hogy még a saját pártjukbeliek is megcsömörlöttek attól a minősithetlen politikától, mely a kicsinyes bosszuállásnak a legszentebb érdekeket is képes áldozatul dobni. Ábrányi ügyében a képviselőház ma kedden dönt; s a döntés elé feszült érdeklődéssel tekintenek a politikai körökben; mert épen nincs kizárva, hogy a kormánypárti álláspont vereséget szenved.

— **A csongrádi polgári iskola államositása.** A Csongrádon megjelenő „Tiszavidék" irja: Mult pénteken tárgyalt dr. Tergina Gyula megyei tanfelügyelő a községi képviselet és az iskolaszék által kiküldött vegyes bizottsággal, melynek eredménye az lett, hogy a megbizottak készeknek nyilatkoztak odahatni, hogy a község képviselőtestülete a miniszter által kivánt föltételeket teljesitse. Ennélfogva a polgári leányiskola részére, amennyiben a miniszter alhoz csakis az épitkezésre alkalmas telket kiván, a bizottság a sárállást jelölte ki. Ellenben a polgári fiuiskola részére felajánlotta a nagy magtárt és az átalakitásokra tizenötezer forintot. A tanfelügyelő mindkét ajánlatot elfogadta s ha ahhoz a képviselőtestület és vármegye is hozzájárul, misem akadályozza, hogy nevelésügyünkre ezen két fontos tanintézet a mai kivánalmaknak megfelelő helyiségeket nyerjen.

— **Egy bölcs itélet.** Hegyi Antal lapjában, a „Tiszavidék"-ben olvassuk a következő épületes históriát: Réti Ferencz, a csongrádi-járás halhatatlan érdemű főszolgabirája 50 frt pénzbirságra itélte Varga Mihály csongrádi róm. kath. segéd-lelkészt, a miért a mult évi szeptember hóban éjnek idején állitólag két kolerás beteget nemcsak meggyóntatott, hanem homeopatikus gyógyszerekkel is ellátott és őket a hatóságnak bejelenteni elmulasztotta. Hát nem tudjuk micsoda fontos közérdek fűződik ahhoz, hogy az igen tisztelt főszolgabiró ur megbüntessen egy szegény segédlelkészt, a miért a szentségeken kivül ingyen gyógyszert is ad a betegnek s fáradozásáért még csak köszönetet sem fogad el, ha csak hogy a társadalmi béke helyreállitásán nem kiván ily hatékony eszközökkel munkálni? Annyit azonban a főszolgabirói pontosság és gyors eljárás illusztrálására megjegyzünk, hogy az itélet a dátum szerint még november 16-án kelt és január 11-én kézbesittetett. Elképzelhetjük, hogy mennyi lehet abban a főszolgabirói hivatalban a restanczia, ahol az ügyek elintézésén ily gőzerővel működnek? Es ezt a főszolgabirói hivatalt az a Tallián főispán, ki hivatalos órát és restancziát nem ismer, rendben találta?

— **Ellopott fogat.** Csongrádon, f. hó 19-én esti 5—6 óra között, Ötvös Mihály csongrádi lakos fogatát, ismeretlen tettes nyilt utczán ellopta. A fogat állott: egy 8 éves, sötétsárga, mind a négy lábára kesely, hoka, balczombján „Ő" bélyeggel megjelölt, kancza lóból; továbbá egy 6 éves, világossárga, hátulsó ballábára kesely, csillagos homloku, balczombján „Ő" bélyeggel megjelölt, paripa lóból, uj — sallangos — szerszámmal, és egy sárgára festett, vastengelyü kocsiból. A kocsin egy 160 literes hordó bor, egy ócska csőbör, egy bortölcsér, egy sötétsárga szinü lópokrócz, egy hosszu — szürkeszinü — szürkankó, és egy bárányborből készült suba volt. A rendőrség nyomoz; hanem a tettes, persze, az ismeretlenség áthatlan homályába vagyon béburkolva.

— **A szentesi gazdálkodó ifjuság,** f. évi február hó 3-án, a Kass-szálloda nagy termében, tánczvigalmat rendez. Felhivjuk rá az érdeklődők figyelmét. A tiszta jövedelem a esongrádmegyei gazdasági egyesület javára fog fordittatni. Belépti-dij személyenként 1 frt.

— **Köszönet nyilvánitás.** Mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik felejthetetlen édesapánk Csepregi János végtisztességtétele alkalmával a f. hó 20-án jelen voltak, és részvétükkel fájdalmunkat enyhitették, fogadják érte hálás köszönetünk nyilvánitását. A gyászoló család.

— **Megkereszteltett.** Schönberger Izidor szentesi születésü izraelita vallásu, a battonyai kir. járásbiróságnál alkalmazott dijnok, f. évi janur hó 18-án, Balta Zoltán és Páter Antal tanuk közbejöttével Németh Sándor rk. plébános által — saját kivánatára — megkereszteltetett.

— **Főispánok fizetése.** A vármegyei főispánok fizetései, mint tudva van, törvény szerint az illető megyék népességének számához képest vannak négyezer, illetőleg ötezer forintban megállapitva. A folyó évben ötezer forintos fizetést huznak: Arad, Bács, Baranya. Bereg, Ugocsa, Bihar, Hont, Jász-Nagy-Knn-Szolnok, Krassó-Szörny, Nyitra, Pest, Torontál, Vas és Zalamegyék főispánjai; a többi megyei főispánainak négyezer forint a fiizetése. Bács, Békés, Bihar, Borsod, Brassó, Csanád, Csongrád, Fejér, Fogaras, Győr, Hajdu, Háromszék, Jász-Nagy-Kun-Szotnok, Komárom, Krrassó-Szörény, Mosony, Nagy-Kükülő, Nógrád, Nyitra, Somogy, Szatmár, Szeben, Szepes, Temes, Tolna, Torontal, Ung, Vas, Veszprém, Zala és Zemplénmegye főispánjai természetbeni lakást, a többiek hatszáz forint szállaspénzt kapnak. A városi főispánok közül Szabadka és Baja, Pancsova és Versecz, Szeged és Hódmező-Vásárhely főispánjai ötezer, az ujvideki főispán négyezer forint fizetést s valamennyien hatszáz frt, szállaspénzt huznak. — Budapest fő- és székváros főpolgármesterének ötezer forint fizetése és háromszáz forint pótléka van.

— **Rablógyilkosság Békés-Gyulán.** Kegyetlen rablógyilkosság történt, mint levelezőnk irja, pénteken éjjel Békés-Gyulán. Örley Mariát, a megye egyik legismertebb dsentri-családjának koros tagját lakásán, amely a város legélénkebb helyén, a kaszinó és a csendőrkaszárnya közvetlen közeleben van, meggyilkolva találták. Az azonnal meginditott vizsgálat kideritette, hogy a gyilkos tűzoltó baltával zuzta össze az áldozata koponyáját. A gyilkosságot a tejesasszony fedezte fel. Amikor hajnalban a konyhába benyitott, a meggyilkolt cselédjét, Bujdos Julist, erős kötelekkel a padlón megkötözve találta. A vizsgálat folyamán felmerült gyanuokok alapján elfogták a meggyilkolt házmesterét, Krizseket, akinél az ellopott ékszerek legnagyobb részét megtalálták. A véres balta pedig a házmester tűzoltóvejéé Szabó Lászlóé volt. Elfogták a megyilkolt cselédjét is, mert valószinü, hogy összejátszott a házmesterrel. Az elfogott gyanusitottak tagadják a bünösséget.

— **Világitó korcsolya.** Berlinben a diákok közötü most az a divat járja, hogy a befagyott folyóvizeken éjjel is korcsolyárnak, még pedig akként hogy a korcsolya hegyére apró villamos lámpákat erősitenek. A sok apró lámpának ide-oda futkosó fénye eléggé mulatságos látvány a partról nézve.

— **Gyermekgyilkosság tudatlanságból.** Szegeden a napokban megbetegedett Heischer kereskedőnek a kis leánya. A házbeliek azt hitték, hogy ha morfiumot adnak be neki, a mit a multkor az atyja használt betegsége alkalmával, hát majd ő is meggyógyul tőle. A szerencsétlen anya be is adott a szegény kis teremtésnek a multkorról maradt morfiumból, csakhogy az adag oly nagy volt, hogy a kis leány örökre elaludt tőle. A gondatlan szülők ellen vizsgálatot inditottak.

— **A fulgurit.** Erre a névre kereszteltek egy uj robbantószert, melynek feltalálója Pictet Raoul Berlinben élő franczia vegyész, — a ki a minap Beyrier svájczi falu közelében kisérleteket tett találmányával. A kisérletekhez, melyeken Genfből 30 katonatiszt és a szövetségtanács három képviselője volt jelen, a franczia kormány is kirendelt két katonatisztet. 110—140 grammos fulgurit töltéseket 60—90 czentiméternyire ástak el a föld alá s kis villamos telepekkel kötötték össze őket. A robbanás tűz, füst és minden nagyobb zaj nélkül tűstént bekövetkezett és hatásában az összes jelenvoltakat nagyon meglepte.

— **A püspök és a sváb.** Bende Imre futtaki plébános volt még, mikor ujév reggelén beállitanak hozzá a sváb hivek üdvözölni. Az egyik svábnak mindjárt megtetszett egy remek tajtékpipa, mely a pipagyüjtemények diszét alkotta. Kimereszté szemeit az atyafi és ugy bámulta a pipát. „Mi felett tünődik?" kérdé a jószivü plébános. Zavartan kapja el a szemét, aztán igy felelt: „Azon gondolkoztam, mikor lesz a plébános urból püspök? Bizony megérdemelné!" — „No én azt nem hiszem — mondá Bende — de ha mégis püspök lennék, épen egy ilyen pipát fogok magának adni, mert látom, nagyon fáj a foga rá." 25 év mulva Bende püspökké neveztetett ki. Mindjárt az első napokban kapott egy levelet, melyben a sváb irja neki, hogy „Méltóságos uram, kérem a pipát!"

— **Az önműködő lámpagyujtogató.** Ismét egy találmány, mely ezer meg ezer szegény embert foszt meg kenyerétől. Az önműködő lámpagyujtogató, melyet Csikágóban már gyakorlatilag alkalmaztak is, feleslegessé teszi a lámpagyujtogatókat. Egy gyűszűnagyságu gázméter segélyével a gáz nyomása felnyitja a csapot, a mivel egyidejüleg villamos szikra a kiömlő gázt meggyujtja. Ilyen módon a központból lehet egyszerre meggyujtani és eloltani a gázlángokat. A csikágói gázgyár óriási összegeket takarit meg az uj találmány által, a melynek nemzetgazdasági haszna igy hát szembetünő. Hogy az éhenhalók száma ez uj találmány által ismét pár ezerrel szaporodott, az a czivilizáczió előretörtető diadalkocsiját meg nem állithatja.

— **Golyó a testben.** Különös esemény adta elő magát Znaim városában. 1881. márczius 25-én, tehát több mint 12 éve az akkor négyéves Burián Jánost egy Sturzer Sándor nevü 13 éves iskolásfiu, aki egy megtöltött revolverrel játszott, meglőtte. A löveg az ötödik borda alatt a mell bal oldalába hatolt s a gyorsan megjelent dr. Ortner nem tudta kivenni. A lövés okozta seb csak két év multán gyógyult be, be is hegedt, de a gyermeket gátolta testi fejlődésében s gyakran fájdalmat okozott neki. Rövid idő előtt a hegedés alatt daganat képződött és dr. Ullmann a 16 éves ifjut megoperálta. De a golyót nem tudta kivenni. A mult héten a gyógyuló beteg fájdalmat érzett hátában s mikor felkelt, hogy felöltözzék, valami végiggurult a hátán s a csizmája szárába esett. Az a golyó volt, melyet 12 éven át testében hordozott. A fiu atyja aranyba foglaltatta a golyót s belevésette a szerencsétlenség és a megtaláltatás napját.

— **A harangok jubileuma.** Épen 1500 esztendeje annak, hogy az első harang megszólalt, még pedig a nólai dómban. Olaszországban. Azelőtt nem ismerték a harangokat s a monda igen érdekesen beszéli el, miként jutottak a harangok felfedezésére. A legenda szerint Paulinus jámbor érsek egy nyári alkonyaton isteni gondolatokba merülve setált az erdőben s fohászkodott az Urhoz, adjon neki jelt arra nézve, hogy imádságát valóban meghallgatja s mellette van a jámbor embernek, a mikor vele foglalkozik. Erre az alkonyi szellő megrengette a harangvirágok fejecskéit s halk csilingelés támadt. Ennek emlékére az istenfélő érsek a harangvirágok formájára czinkből öntetett harangot s felfüggesztette a templomban. Lassankint aztán más templomok is utánozták a nólai dóm példáját s igy a harangok elterjedtek egész Európában. Nálunk 891 évvel ezelőtt öntötték az első harangot.

— **Halál a vasuti sineken.** Bajor György, bajai lakos tegnapelőtt többedmagával vidáman mulatott egy külvárosi korcsmában. Az éjfél még együtt találta a vigadó kompániát. Késő éjjel volt, mikor Bajor György ittas fővel vált el a mulatóktól. Mikor a vasuti sineken keresztül akart menni, hogy az arra vezető rövidebb uton térjen haza, elesett és a sineken el is aludt. A kilenczórai tehervonat aztan a szerencsétlen ember testét a szó szoros értelmében szétroncsolta. Egyik lábaszárát a szerencsétlennek egészen a pályaházig vonszolta el a vonat.

— **A tábornok és a közkatona.** A franczia lapok a következő mulatságos esetet közlik, mely nem rég, a deczemberi szemle alkalmából adta magát elő Perigordban: Poilloné de Saint-Mars tábornoknak feltünt egy csinos közkatona, bizonyos Jean Lachaud és azt kérdezte tőle:

— Fiam, a csata mely pillanatában adnád meg a jelt a visszavonulásra?

— Soha, tábornok ur! — válaszolt határozottan a legény.

A tábornok el volt ragadtatva ettől a felelettől és kezet szoritott Jean urfival. Másnap pedig egy pompás bicskát küldött, melynek egyik pengéjére a „Jean Lachaud" nevet, a másikon pedig büszke jelszót, a „katona ne hátráljon meg soha" vésette.

Jean Lachaud el volt ragadtatva a pompás ajándék által, de mint babonás legény, sehogy se tetszett neki, hogy kést kapott ajándékba. Azért is levelet irt, melyhez egy sous-t csatolt és kérte a tábornokot, hogy fogadja el tőle viszonzásul. „Ennyi az egész, a mit megtakarithatok — mondá levelében — de elég talán arra, hogy a barátság, melyet ön szintén tanusitani szives volt, a kés daczára változatlan maradjon." A tábornok jóizüt nevetett s eltette a soust emlékei közé.

Mócz Kálmán házánál

az emeleti **lakás** Szent-György naptól haszonbérbe kiadó. 2V3

Cseuz Imrének

Kunszentmártonban a piacztéren I. t. 4. számu házánál több lakás és bolt helyiség f. évi Szt.-György naptól haszonbérbe kiadó, esetleg örök áron is eladó. Értekezni lehet a tulajdonossal a helyszinen. 2—2.

Nagy József

II. tized 22 számu háza eladó, értekezhetni lehet III. t. 379 szám alatt. 3—3.

Hirdetmény.

Értesittetik a lakosság, hogy az 1894-ik évre foganatositott **községi közmunka-összeirás**, folyó január hó 22-ik napjától kezdve 15 napon át a városi adóhivatalban **közszemlére lesz kitéve,** hol azt bárki megtekintheti és ellene felszólalást tehet, ugyanazon idő alatt, ugyancsak az adóhivatalban közszemlére kitétel idejének leteltével pedig, vagyis f. évi február hó 6-ik napjától 8 napon át tartó időre, tizedenként kirendelt bizottságoknak adatik ki, mely bizottságok előtt minden közmunkaköteles nyilatkozatot tehet arra nézve, hogy közmunka tartozását természetben kivánja-e leszolgálni, vagy készpénzzel váltja meg. A természetbeni leszolgáláshoz megállapitott napszámra, és a megváltás összegére nézve a tizedenként kirendelt bizottságok adnak felvilágositást. Ezen bizottságok a következőkép alakittattak meg, és a következő helyeken teljesitik megbizatásaikat:

1. **Az 1-ső tizedbeli lakosság** valamint az ide beosztott nagy-királysági, királysági járandósági, eperjesi, pankotai, lapistói és szentlászlói tanyai lakosság a *soház helyiségében* Vecseri János és Biró Ferencz képviselők előtt.

2. **A II-ik tizedbeli lakosság** valamint az ide beosztott nagyhegyi, mucsiháti, külső-ecseri, veresegyházi, belső-ecseri, kajáni, vekerzugi és vekerháti tanyai lakosság *a II-ik tizedben Kálmán Mihály képviselő házánál* Kálmán Mihály és Kálmán István kepviselők előtt.

3. **A III-ik tizedbeli lakosság** valamint az ide beosztott zalotai, jaksori, nagytőkei, kistőkei, nagynyomási és hékédi tanyai lakosság *a III-ik tizedben 149. számu háznál a csongrámegyei gazdasági egyesületnek Szeder János tulajdonát képező helyiségében* Bálint József és Pataki József képviselők előtt.

4. **A IV-ik tizedbeli lakosság** valamint az ide beosztott berekháti, bereklaposi, alsóréti, felsőréti, dónáti, berki és derekegyház-oldali tanyai lakosság a *IV-ik tizedben, Bartucz János képviselő házánál*, Bartucz János és Vecseri István képviselők előtt tehetik meg nyilatkozataikat; mire saját érdekében oly kijelentéssel figyelmeztetik a lakosság, hogy *akik a kitüzött idő alatt, a kirendelt bizottság előtt nyilatkozatukat megtenni elmulasztanák, ugy tekintetnek, mint akik közmunka tartozásaikat megváltani óhajtják.*

A folyó február hó 5. napja után felebbezések nem fogadtatnak el, valamint a megváltás vagy leszolgálásra nézve február hó 6-ik napja előtt, vagy február hó 13. napja után adandó nyilatkozatok is visszautasittatnak.

Kelt Szentesen, 1894. január hó 18-án.

Magyar Elek,
h. főjegyző.

2—3

UNGHVÁRI PÉTER
fogorvosi müterme SZEGEDEN,
uj Mayer-ház az „Európa-szálloda" mellett.

Műfogak és fogsorok
24—48 óra alatt fájdalom nélküli betétele arany és cautschuk alapon a legszabályosabb kivitelben.

Plombirozások
a legfinomabb jegecz- s laparanynyal, platinával, ezüsttel, stb.

Fogak tisztitása, 17
mindenféle fog- és szájmütétek.

Rendelési idő: d. e. 9—12, d. u. 2—5 óráig.

Fogmütétek cocainnal és altató-gázzal de. 11—12-ig.

VIDÉKIEK ÉS ÁTUTAZÓK
előleges bejelentés esetében tartózkodásuk idejére különös tekintetben részesülnek.

PSERHOFER J.-féle

gyógyszertár

Bécsben, I. ker., Singerstrasse 15. sz. a. 5—12

„zum goldenen Reichsapfel."

Vértisztitó labdacsok, ezelőtt általános labdacsok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen lapdacsok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyitották volna. Évtizedek óta ezen labdacsok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziszerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsok háziszerül ajánltatnak és ajánltattak, minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértolulások, aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknél. Vértisztitó tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak vérszegénység s abból eredő bajoknál is: igy sápkórnál, idegességből származó fe fájásoknál stb. Ezen vértisztitó labdacsok oly könnyen hatnak, hegy a legcsekélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálairatból, melyet a labdacsok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat emlitünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 1888. október 22.
Tekintetes Ur!
Alulirt kéri, hogy felette hasznos és kitünő vértisztitó labdacsaiból ismét 4 csomagot küldeni sziveskedjék. Neureiter Ignácz, orvos.

Hrasche, Flödnik mellett, 1887. szept. 12.
Tekintetes Ur!
Isten akarta volt, hogy az ön labdacsai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megirom: En gyermekágyamban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát nem birtam többé végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsai engem nem mentettek volna meg. Az isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsok engem is tökéletesen ki fognak gyógyitani, a mint már masoknak is egészségük visszanyerésére segitségül szolgáltak. Knitic Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. nov. 9.
Mélyen tisztelt ur!
A legforróbb köszönetemet mondom ezennel önnek 60 éves nagynénémnevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórságban mar életét is megunta melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitünő vértisztitó labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.
Legfőbb tisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. márc. 27.
Tekintetes Ur!
Alulirott ismételten kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitünő labdacsaiból El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsok értéke felett, és azokat a hol csak alkalmam nyilik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálairatom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignácz.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1888.okt.8.
T. Ur!
Felkérem, miszerint az ön vértisztitó labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsainak köszönhetem, hogy egy gyomorbajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsok nálam sohasem fognak kifogyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztó labdacsok csakis a **Pserhofer J.-féle** az „aranybirodalmi almához" czimzett gyógyszertárban Bécs I. Singerstrasse 15 sz. a. készittetnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentetlen utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 50 kr. 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsok a legkülönfélébb nevek és alakok utánoztatnak; ennek következtében kéretik **csakis** Pserhofer J.-féle vértisztitó labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasitása a Pserhofer J. névaláirással fekete szinben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláirással vörös szinben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatásu legjobb szer minden köszvényes és csuzos bajok u. m.: gerinczagybántalom, tagszaggatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fülszaggatás stb. stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannonchinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től. Évek hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállitott nagy szelencével 2 frt.

Általános tapasz **Steudel tanártól.** Ütés és szurás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacz, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitünő szer lőn kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam **Pserhofer J.**-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Utifünedv, egy általánosan ismert kitünő háziszer hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszenczia (prágai csöppek), megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemü altesti bajok ellen kitünő háziszer, 1 üvegcsével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztitó-só Bullrich A. W.-től. Kitünő háziszer a rossz emésztés minden következményei, u. m. főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen 1 csomag 1 frt.

Angol csodabalzsam, 1 üveg 50 krajczár.

Por a labizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az azáltal képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balzsam, kitünő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Helsó vagy egészség-só kitünő gyógyszer gyomorhurut és minden a rendetlen emésztésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készitményeken kivül az osztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszereztetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvéttel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összek előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Szentes, 1894. Nyomatott Sima Ferencz gyorssajtóján.